

ריקוד » מחול וריקוד בארץ »

חפש מידע במשא:

מה לך מלאך? תיאטרון מחול רנה שיינפלד במיטבו

להוספת תגובה חדשה לחצו כאן

צילום: גדי דגון

רנה שיינפלד, פרימה בלרינה בלי ביל, מחדשת שוב

רנה שיינפלד היא "הכהנת הגדולה" של עולם המחול בישראל ואת המצאת החשובות של התרבות הישראלית והמחול הישראלי ברחבי העולם. היא נולדה בתל אביב בשנת 1938 ובגיל 12 החלה לרקוד בלט קלאסי בסטודיו של מיה ארכסובה. לאחר שצפתה בהופעה של מרתה גראהם עברה ללימודי מחול מודרני אצל רינה גלוק. את המשך הכשרתה קיבלה בחולו, בבית הספר גליארד בניו יורק, שם הכירה את פינה באוש מחלוצת המחול העכשווי ותיאטרון המחול, אשר הזמינה אותה ללהקה. תיאטרון המחול של ופרסל שבגרמניה. ואף הציעה לה לנהל את בית הספר ולהלכה המפורסמת של קורט יוס. אולם רנה שיינפלד סירבה כי ביקשה לחזור ולספת את המחול בישראל. כאשר שבה ארצה רקדה בתיאטרון הליר של "הכהנת הגדולה" אנה סוקולוב. והציגה את עבודת הכוריאוגרפיה הראשונה שלה במסגרת להקה אותה ייסדה. לאחר מכן נסעה שנית לניו יורק שם עבדה עם גדולי הכוריאוגרפים.

בשנת 1964 הוקמה להקת בת שבע ע"י הברזית בת שבע דה חוסילד והכוריאוגרפית האמריקנית מרתה גראהם. איתה עבדה שיינפלד בניו יורק. רנה שיינפלד הייתה סולנית, כוריאוגרפית, מורה ונהלת בלהקת בת שבע. הלהקה העלתה את יצירותיהם של גדולי הכוריאוגרפים על הבימות היקרתית ביותר בעולם, וכך זכתה רנה להצלחה ולהכרה הבינלאומית כ"אחת הרקדניות החשובות בדורנו" (ניו יורק טיימס). בשנת 1978 הקימה את "תיאטרון מחול רנה שיינפלד" במסגרתו פועלת להקתה ובית ספרה.

צילום: גדי דגון

רנה שיינפלד גידלה דורות שלמים של רקדנים, כוריאוגרפים ומורים. היא פיתחה שפת מחול ייחודית המתאפיינת, בין היתר, בשימוש בהפכים ובאבזורים, שבעזרתם היא מבילה את דמיונה למחוזות מעבר לריקוד. החפץ הניטראלי גורם לה להתנסות מיוחדת ומעמיק את חווייתה התנועתית. "המפגש בין החפץ והריקוד מדגיש מאוד את הגוף האנושי, מצרחת צורות מרתקות. דינאמיקה, אנרגיה ושינוי משקל מקסים" (מתוך ראיון עם רנה שיינפלד, 1992). בעבודותיה משלבת רנה שיינפלד יסודות מהבאוהאוס, תיאטרון מחול, מחול עכשווי לצד טכניקת הבלט הקלאסי וטכניקת המחול המודרני של מרתה גראהם. בנוסף לכך, היא מרצה ומקיימת סדנאות מיוחדות בתחום המחול בארץ ובעולם.

רנה שיינפלד היא אשת מחול על כל גווני ואפשרויותיו. אהבתה למחול חיה ונושמת בליבה והשקיה האינסופית לתחום מפרה את יצירתה.

יצירתה של רנה שיינפלד "מה לך מלאך" שהועלתה לפני שבועיים במרכז סוזן דלל למחול, כיצירות אחרות של שיינפלד, משלבת מספר אמנויות: וידאו ארט, שירה, משחק, סזיקה ואמנות פלסטית.

צילום: גדי דגון

23/06/09, 21:00, סוזן דלל. המסך עולה והתמונה הראשונה שמתגלה לעיני הקהל על רקע אור ערפילי וחלש היא של רקדנים ורקדניות שעובדים כנפי מלאכים ותלויים בין שמיים לארץ על עמודי מתכת דקים גבוהים. על התקרה תלויות נצות לבנות מהן משוסות כפפות לבנות כלפי מטה כמחכות לאחוז בנשמה שעולה השמימה. מאחור מסך בגוני שחור-כחול עמוק שעליו עונים עדינים. רנה תלויה בין שני עמודים בקדמת הבמה ורקדניות הלהקה מחליקות באיטיות מסה על העמודים ובהגיען לקרקע יוצאות מהבמה. על הבמה משארים רנה שיינפלד ורקדן. לצלילי מוזיקה נוגה. רומנטית ומלאה כאב. תנועתיה של שיינפלד רבות הבעה. היא מפלת וקמה. נגשת אל בן זוגה. כמהה לאהבתו. אפשר להבין את דאגתה לפי מילות השיר המשמע (באנגלית) "...רציני אותך, חיפשתי אותך כל היום ולא מצאתי...אני הולכת ונפלת באתו הזמן. האם באמת אהבתה אותי...". בין השניים משזר דואס המביע שפע רגשות עזים ומתחלפים. הם ממחישים תהליך שמתחיל בחיפוש אחר האהבה ומסתיים במציאתה. הם צועדים זה לעבר זה, והקטע מסתיים כאשר הם נכרכים אחד בתוך השני נורדמים. רנה שיינפלד קמה ומתחילה לספר זכרונות ילדות. על הפרת הבטחתו של אביה להישאר איתה. היא מרכיבה את הכנפיים והופכת למלאך כסמל למות, נתלית בין שני עמודים ומתנודדת ביניהם כפי שהתנודדה בילדותה. הרקדן, אהובה, נתלה במקביל כשראשו כלפי מטה.

צילום: גדי דגון

את המופע מלווים שלושה קטעי וידאו ארט בעיצובו של יובל כהן המוקרנים על גבי סדן לבן אותו מחזיקות שתי רקדניות. בשני קטעים (הראשון והאחרון) מקרנות תמונות מאלבומה הפרטי של רנה שיינפלד – תמונות ילדות עם אביה, ותמונות משפחתיות. בקטע הוידאו האמצעי נראית רנה משתכשכת בים. כאשר היא מבצעת תנועות זהות בהופעה חיה על הבמה. התנועה הסימולטאנית יוצרת מחזה מתעתע ומענין. החלק הראשון של המופע מסתיים לצלילי כינור. בשני דואסים מקבילים. שתי רקדניות "מפרכסות" על הרצפה כגוססות ורקדנית אחת מחזיקה את הנצות עם הכפפות ועפה לעולם הבא.

במהלך המופע העמודים מדיים הרקדנים והרקדניות את העמודים ומשתמשים בהם כאבזורים לצרכים שונים. בכל מחווה שחזו רנה שיינפלד מקנה לעמודים משמעות וסמליות אחרת. מעגל החיים, הלידה והמוות, הגורל, חבל דק, זמן, כלא. גם שיערה הארוך של רנה שיינפלד הופך לחלק בלתי נפרד מהיצירה. היא מפזרת ואוספת אותו, מלפפת אותו סביב העמודים ונובלת עצמה אליהם. היא משאכת את השיער בידה ומשחקת בו באצבעותיה. מכסה בו את פניה ומסחירה באמצעותו את פניהם של רקדניה ורקדניותיה.

צילום: גדי דגון

בחלקו השני של המופע הועלו מספר קטעים קבוצתיים רבי עוצמה, כוח אתמנה רחבה שהתפשטה על פני כל הבמה. הרקדניות והרקדן הפגים וירטואוזיות ושליטה רבה בטכניקה קלאסית. אחד הקטעים דימה מדרחוב, תנועה בלתי פוסקת של עוברים ושבים, אקולקסיות אמשיות, כל אחד עסוק בעצמו (קוראת עיתון, ממחרת, מטיל עם כוב ועוד...). לכל רקדן ורקדנית תלבושת מיוחדת משלו אך לכל אחד מהם פריט אדום מסוים: חיק, מטקפיים, נעליים, כפפות וכדומה. רנה שיינפלד שילבה ביצירה קטע הנמוריסטי שמשתמעות ממנו שאלות אמונה ודת, מעין תיארוחן פיזי המשלב פנטומימה וטקסט שבו מסופר על סבתא שהתפללה כל חייה, האמינה בכוח עליין, אך נאחזה בפחד לקראת מותה. בסופו של המופע מזמינים הרקדנים את הקהל לעלות עמם לבמה, באמירה ש"גן עזן הוא כאן רק הרבה יותר טוב"

ליסיכום, גם בהיותה בת 70 מפגינה רנה שיינפלד יכולת תנועה וירטואוזיות, יכולת סכנית מצוינת וכל זאת בריקוד מלא הבעה שמעביר קשת של רגשות לקהל. יצירתה מעזה ואמיצה. רנה שיינפלד הולכת עם האמת שלה עד הסוף בלב שלם

קישור לכתבות נוספות:

http://www.mouse.co.il/CM.articles_item_412_209_37720_.aspx

Facebook | Twitter | Other

הוסף תגובה חדשה »

לא מילאו עדיין תגובות.

אודישנים לרקדנים | פלמנקו | ענבל פינטו | מחול מודרני-קלאסי | להקת המחול הקיבוצית | לימודי ריקוד | יספין גדר | ריקוד | תל אביב ואם 2010 | פסטיבלים | תקנון האתר | סרפונת ריקוד | מלהקה הקיבוצית | אודישנים | להקת בת שבע | שיעורי ריקוד | מימנה | Ballet | ריקודי בלט

כל הזכויות שמורות © 2010 דגן-ליף